

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНІПРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ І МАРКЕТИНГУ

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції

*«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІКИ, УПРАВЛІННЯ ТА
МАРКЕТИНГУ В АГРАРНОМУ БІЗНЕСІ»*

20 вересня 2022 року

м. Дніпро - 2022

	4
ЗЕМЛЯНА А.В. Сучасні бізнес-технології в інноваційній системі економіки України	41
КЛИМОВА К.С. Теоретико-методологічні засади проектування інституціональних інновацій	42
КЛЕВЦЄВИЧ Н.А. Економіка замкненого циклу - невідомий шлях українського майбутнього	44
КОБЕЦЬ Є.А. Формування беззбитковості сільськогосподарського підприємства	46
КОМСКА М.М. Formation of the economic stability of the enterprise	48
МАСЛЯЄВА О.О. Аналіз експорту молочної продукції України в умовах війни	49
МЕЛЬНИК Л.Л. Інвестиційний розвиток аграрних підприємств	50
МОГИЛЬНА Л.М. Інноваційні процеси в сільському господарстві	52
ОГАНІСЯН А.А. Оцінка рівня економічної стійкості аграрного підприємства	54
ОЛЕЙНИКОВА Л.Г. Інформаційний простір в умовах цифровізації податкових систем	56
ОЛЕКСЮК В.О. Особливості програми релокації	58
ОЛЕСЬКО Н.А. Формування інноваційного середовища шляхом створення інноваційної екосистеми	60
PAVLENKO O.S. Players of ukrainian startup ecosystem - 2022	62
PAVLENKO O.S., POLOMSKA V. Innovative Slovakia: opportunities for Ukraine	64
PASCHENKO P., SEVRYUKOV V., DIGTYAR I. Peculiarities of corporate management at the enterprise in modern conditions	65
PASCHENKO P., SOLOD O., SARANA A. Peculiarities of the enterprise's investment strategy in modern conditions	67
ПІНТИ А.В. Впровадження фінансового контролінгу як компоненти системи управління фінансовим станом підприємства	68

транзитом наших молокопродуктів через Європу в традиційні країни імпортери досі великі проблеми. Не усі логістичні компанії погоджуються поставляти свої контейнери в Україну, у зв'язку із воєнними діями. Є надія, що ситуація в експорті покращиться як завдяки відпрацюванню нових логістичних маршрутів, так і завдяки допомозі наших західних партнерів.

Найближчим часом необхідно вирішити кілька самих нагальних проблем:

- Удосконалити спрощений дозвільний механізм перетину європейського кордону і транзиту через ЄС
- Збільшити можливості контейнерних перевезень через європейські порти
- Провести сертифікацію українських виробників на право поставок молочних продуктів в ЄС, можливо за спрощеною процедурою.

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ РОЗВИТОК АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Мельник Л.Л., к.в.н., доцент

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Інвестиції є одним із пріоритетних і стратегічних напрямів забезпечення економічної стабільності всього сектора аграрної економіки. Тому активізація вкладення капіталу з метою його примноження і отримання прибутку буде головною передумовою для вирішення різних економічних, виробничих, соціальних проблем, які виникають в процесі функціонування аграрних підприємств. Кожне з них використовує свій механізм інвестиційного розвитку, який складається із вибору пріоритетних напрямів інвестиційного забезпечення, визначення джерел інвестування, інструментів інвестиційного забезпечення та вибору інвестора.

По суті інвестиції – це всі види цінностей, які вкладаються в об'єкти підприємницької та іншої діяльності і можуть здійснюватися в різних формах: грошовій, матеріальній, у формі майнових прав, а також у неуречевленій формі. Незважаючи на форму, в якій вони здійснюються, їм притаманні такі спільні характеристики як доцільність, поверненість, ризиковість.

Для збільшення обсягів інвестицій необхідно їх залучати із різних джерел. При узагальненому підході їх можна розподілити на дві групи:

- внутрішні (кошти місцевого бюджету, власні кошти підприємств, амортизаційні відрахування, лізинг);
- зовнішні (централізовані державні кошти та прямі іноземні інвестиції).

Нині основним джерелом фінансування є власні кошти. Підвищення фінансової самостійності аграрних підприємств можливе на основі зниження податкового навантаження на господарюючих суб'єктів, широкого запровадження

прискороної амортизації активної частини основних фондів, реорганізації системи оплати праці та інших заходів. Адже якщо кошти місцевих бюджетів не є достатніми, щоб надавати фінансову допомогу для розвитку інвестиційного потенціалу аграрного підприємства, держава та місцева влада повинні сприяти та заохочувати господарських суб'єктів до нагромадження, а не споживання власного фінансового потенціалу.

Вагомим джерелом фінансових ресурсів підприємства є амортизаційні відрахування. В економічно розвинених країнах вони становлять близько 40 % від загального обсягу поточних і капітальних витрат аграрних підприємств з позабюджетних джерел. В Україні цей показник коливається на рівні 10-15 % (залежно від галузей і виробництва) [1].

В сучасних умовах не менш важливим джерелом інвестиційного забезпечення розвитку аграрних підприємств є також лізинг. Він представляє собою довгострокову оренду машин, обладнання, транспортних засобів, виробничих споруд і діє на підставі договору між орендодавцем і орендарем. Лізинг дає змогу використовувати нову техніку і не витрачати одразу значну суму коштів, а також у разі можливості та наміру лізингоодержувача придбати об'єкт оренди за ціною, нижчою за його справедливую вартість на дату придбання.

Внаслідок орієнтації аграрних підприємств на власні джерела фінансування, відсутності дієвих інструментів державної підтримки, вони залучають менші обсяги, ніж необхідно, позикових коштів, які для них недоступні внаслідок високої вартості, що призводить до уповільнення темпів росту інвестицій [2].

Сільське господарство має такі особливості як сезонна нерівномірність надходжень доходів від організаційно-економічної діяльності. Тому постає необхідність використання різних форм інвестицій у виробництво в залежності від рівня інноваційного потенціалу та конкурентоспроможності. Так для аграрної сфери економіки із низьким рівнем потенціалу інвестиції потрібно спрямувати в структурну перебудову економіки підприємства, що дозволить стабілізувати фінансово-економічний стан, сформувати інноваційний потенціал, конкурентні переваги суб'єкта господарювання; із середнім рівнем – кошти необхідно направити в ті види економічної діяльності, які дадуть змогу в найкоротший термін створити інноваційний продукт та забезпечити конкурентоспроможність підприємства; із високим рівнем – інвестиції варто спрямувати в експорторієнтовані та наукомісткі галузі для підвищення рівня конкурентоспроможності й досягнення конкурентних переваг на світових ринках.

Інвестиції впливають як на економічне зростання аграрних підприємств, так і на забезпечення ефективного сталого розвитку аграрної сфери, підвищення рівня якості життя сільського населення, його зайнятості, оновлення технічної бази в сільськогосподарському виробництві.

Тому доцільною є розробка і формування дієвого комплексного механізму інвестування агроформувань для забезпечення їх розвитку, підвищення конкурентоспроможності, який дозволить досягти високих результатів господарювання взаємовигідно поєднавши важливі складові: використання розробок аграрної науки, стимулювання зацікавленості агробізнесу у їх впровадженні та фінансової підтримки галузі.

Література:

1. Кирилов Ю.Є. Концептуальні засади конкурентоспроможного розвитку аграрного сектору економіки України в умовах глобалізації / Ю.Є. Кирилов. – Херсон: ОЛДІ-ПЛЮС, 2015. – 420 с.

2. Мельник С.І. Інвестиційна діяльність сільськогосподарських підприємств в умовах трансформаційних процесів / С. І. Мельник, І. В. Свиноус, І. В. Фурман, Г. В. Трофімова, Є. М. Стариченко // Економіка та держава. – 2021. – № 11. – С. 14-19.

ІННОВАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Могильна Л.М., к.е.н, доцент

Сумський національний аграрний університет

Розвиток сільськогосподарських підприємств визначається вимогами ринку, здатністю ефективно організовувати виробництво за рахунок впровадження сучасних технологій, застосування високопродуктивних сортів рослин та порід тварин, використання продуктивної техніки.

Інноваційний процес в сільському господарстві має свою специфіку, зумовлену особливостями агропромислового виробництва. До основних особливостей формування та розвитку інноваційного процесу в сільському господарстві належать такі: територіальна роз'єднаність сільськогосподарського виробництва; слабкий зв'язок сільськогосподарських товаровиробників з науковими установами; участь у виробництві живих організмів; сезонність процесів виробництва окремих видів сільськогосподарської продукції тощо.

Будь-яка інновація в сільському господарстві залежить від кліматичних умов регіонів, це стосується як витрат на інноваційний процес, так і термінів його реалізації, тому інвестиції в інноваційні проекти в аграрному секторі є більш ризикованими, ніж в інших галузях економіки.

В аграрному секторі, на відміну від інших галузей народного господарства, впровадження та поширення інновацій та інноваційних технологій відбувається повільніше, бо аграрне виробництво за своєю природою досить консервативне. Однак, розробка та виробниче використання ресурсозберігаючих, екологічно